

СОЦИАЛИСТИЧЕСКА ТРИБУНА

Ипшати платформ.

- 5. Национализиране крупната поземлена собственост (чифлици) за доволване нуждите на безземните селяни.
- 6. Организация на държавните и частни предприятия във транспорта, съобщението, индустрията и размяната, чръвъ застъпва работническия елемент във администрацията на тия предприятия.
- 7. Прогресивно облагане съ нанкъс имотитъ, капиталитъ, доходитъ и наследствата и постепено прѣмъхване на косвенитъ данъци. (Слъдва).

Всѣмидневен органъ на Работнич. Социалъ-Демократ. Партия (Обединена) въ Варненския окръгъ. Адресаментъ: 6 А. Обявлениего официално по 70 ст.; търговски по 50 ст. □ С. Сележди и вѣнчални по 15 лв.; некролози, шапачици и възабавиритъ по 20 лв. За повече публикации и отстъпки лично прѣдлаватъ до стопанина Сахаровъ. Печатница „ЗОРА“ Варна. ТЕЛЕФОНИ № № 121 и 129. ЕДИНЪ БРОЙ 20 СТ.

Какво ни налага времето, въ което живѣемъ.

Всѣки честенъ и съзнателенъ гражданинъ, ако е останалъ такъвъ въ нашата нещастна страна, прѣди да опрѣдѣли своето поведение въ вътрѣшния ни политически животъ, трѣбва да си зададе тоя въпросъ: Да го зададе и да го разрѣши, не като изхожда отъ своитъ лични, егостини интереси, достатъчно сме мислили за тѣхъ, — а като изхожда отъ интереситъ на народъ, държавата. А какво трѣбва да правимъ, какво трѣбва да бѣде нашето отношение, нашето поведение къмъ политиката на държавата, туй ни подсказва положението, въ което тя е изпаднала, за туй крѣпята всички ония главолони събития, които тя прѣживя прѣвъ послѣднитъ шестъ години и които и докарва до тоя халъ.

Тридесетъ години за война се рече, а всѣки, шестъ години я водихме. Изплатихме най-чисти богатства — праксохаме най-скапа енергия, жертвахме стотици хиляди млади и полезни свои синове и какво постигнахме? Нищо отъ онова, къмъ което се стремѣхме, всиуко, що съставлява сегашната ни тежка мизерия. Днесъ ние сме по-далеч отъ националитъ си идеали, отколкото бѣхме прѣди 30 години, и се намразимъ въ такъва състояние, че оная България, която знаехме прѣди седмъте години, прѣди войнитъ, ни се мѣрка като хубавъ, блаженъ съвъ. Е добръ, кой се подира така жестоко съ националитъ идеали на тая хубава страна, кой я занесе такъва страшни пакости, кой я разстрои, кой я съснапа, кой я уни? Единъ лудъ царъ и лѣвококо народи, синове на тая страна, — ето виновницитъ на българскитъ нещастия, ето гробокопачитъ на България. Тѣ подготвиха войнитъ, като мѣмъха народа съ неговитъ национални идеали, и го грабѣха, тѣ тласнаха народа въ войнитъ, а сами останаха тукъ, за да продължаватъ да го грабятъ и събиватъ. И съснапаха го! Когато народътъ, изнуренъ, гладенъ, голъ, босъ, грозенъ, войната, много естествено, сама по себе спрѣ. Но крадциитъ не мѣмъха; тѣ нарекоха народа „прѣдатель“, помѣйча се да отгвалтъ народотъ вниманието съ излупеното въ стѣнитъ безсъвѣстни глави „прѣдательство“, и да съснапятъ старото, да спасятъ себе си. Тѣ се спасиха и останаха нахални — днесъ, когато наблюдаватъ избори, когато прѣдстои народътъ да каже своята рѣшителна дума, кой ще бѣде господаръ въ нашата страна,

то се дължи на двѣ главно ипшати: не у народа липсваше достатъчно политическо съзнание, за да види силата си и посме самъ управленето на страната въ рѣцѣтъ си, че той не обше политически въмъжжалъ, за да турне всѣкиго на мѣстото, му и че у насъ липсваша силни обществени групировки, които да подкрѣпятъ оная дѣва партия, програмата на която изхождаше отъ чисто народнитъ нужди. И никъха се едно подиръ друго правителствата на буржуазнитъ котерии, играеше Фердинандъ своето юдейско хоро, докато прослѣдитъ петъ години доживѣхме да видимъ управленето въ рѣцѣтъ на либералскитъ банди, въ рѣцѣтъ на най-разваленитъ български елементи, най-вулгарнитъ разбойници, най-голимитъ тѣпачи, морални и интелектуални, които може да роди единъ народъ. Въ продължение на петъ години ние нѣмахме управление. Държавата ни се обше обръщала въ единъ организирани хайдутукъ, който обше хукавалъ пиналата си вредъ. — Извъ хамбари, зобори, къщи, магазини, банки, ковчежничества, пощи, желѣзници, мини, гори, общини, окръзи, дори въ просѣта, — и дѣ съ чужди агенти, тѣ самъ, грабѣше, отгвалчаше, мѣмъхше, навличаше, докато разори страната. Хайдутукъ, отъ тѣдара до министратанаха милионери, бошинството, обаче, на народа, онова, което живѣе само отъ честния си трудъ и което мрѣ по боинитъ полета, оговѣ!

Къмъ тоя оговѣлъ народъ апелирайтъ пакъ старитъ врѣшници, за да имъ даде доврѣнето си, да да запазятъ старото. Ревѣтъ либералскитъ банди за фердинандовото управление, плачатъ демократи,

Ще успѣятъ ли? Въ продължение на 30 години можа да безчинствува въ държавата ни; ако тоя се бѣ наложилъ, като единъчкъ, ръководителъ на вътрѣшната ни и външна политика, ако тоя ръководѣше тая политика не съгласно народнитъ интереси, а съгласно своитъ лични смѣтки, ако се изнѣмраха у насъ управницитъ, които бѣха бездушни лакеи; кукли въ рѣцѣтъ на Фердинанда и всиуко върѣшеха по негова диктовка; които бѣха безгласни, послушни ордѣла на неговитъ капризи,

лудѣтъ, тѣснитъ социалисти за нови размрици и нови войни, за да мародерствува, купѣнятъ радикалитъ за стражарски мѣста и голѣма партияка, сънуватъ Механджийски и другаритъ му нови милиони. Всички тѣмъжатъ, всички плачатъ сега, а когато Фердинандъ и Радославовъ тласнаха България въ катастрофалната война и плякохваха до всички посоки страната, единъ бѣха свиди: знамената, си, други мѣмъха; трети събираха жито за чужденци, а тѣснитъ социалисти правиха въ София съ нѣмския агентъ Парвусъ митингъ да воюваме заедно съ нѣмцитъ и наричаха либералскитъ бандити най-прогресивна партия. Една само широко-социалистическата партия остана отпадало докрай на своя постъ — върѣнъ стражъ на народа. Тѣ се бори да се не мѣсимъ въ войната, прѣдвждаше и прѣдупрѣждаваше, че зло се пакутимъ, ако се мѣсимъ, бори се прѣвъ войната противъ крадѣбитъ и изолумитъ на управницитъ, бори се за помощи на бѣднитъ войнички семейства; за повече хлѣбъ и по-човѣшки животъ; бори се за по-скорошенъ миръ; бори се открито и доблестно, противъ Радославова и го провали. И днесъ единичка пакъ тѣ най-ясно вижда въ бѣжѣщето, знаа какъ да се помогне на оговѣлия народъ и е готовъ да се ангажира съ това. Да я подкрѣпимъ въ рѣшителния моментъ на изборитъ, — ето що ни налага времето, въ което живѣемъ.

Гответе се за изборитъ на 17.

Санитарна програма на обединенитъ социалисти.

1. Общъ положениа.
 1. Създаване министерство на народното здраве.
 2. Пълна децентрализация на санитарното и лѣчебното дѣло съ привличане мѣстнитъ удрѣждения и обществото къмъ борба съ неджитъ и за позитане благоустройството на населенитъ мѣста и здравето на народа.
 3. Създаване вѣщъ санитаренъ съвъвъ съ участие на обществени организации.
 4. Издигане върховния медицински съвъвъ въ факторъ за насочване санитарната политика въ страната.
 5. Изборно начало въ санитарнитъ организации.
 6. Развой и усиляване компетенцията и дѣйствието на хигиеническитъ съвъти.
 7. Усиляване санитарно-хигиеническата служба и раздѣлянето й отъ лѣчебната.
 8. Санитарни органи въ всички населени мѣста.
 9. Безплатна медицинска, аптечна, акушерска и акушерска помощъ.
 10. Обществяване лѣкаря, аптекаря, акушерката, акушерката санитарно-благоустройството, здравеопазването и дѣкуването.
 11. Създаване санитарна статистика въ страната.
 12. Създаване държавенъ, окръжни общински санитарни фондове за благоустройството и здравеопазване.
 13. Едингодишна санитарна повинностъ съ майчински курсъ, за всички длѣвници, прѣди брака, между 18 и 20 години.
 14. Разширяване болницитъ въ всички по-големи центрове съ отваряне специални отдѣления за рай-рационална медицинска помощъ и изолация на заразноболни.
 15. Сливане военнитъ болници съ гражданскитъ.
 16. Бързо увеличаване броя на лѣкаритъ въ страната.
 17. Разширяване и усъвършенствование медицинския факултетъ.
 18. Пълно прѣмъхване незаконното практикуване на медицината, аптекарството, акушерството и акушерството.
 19. Уреждане бързо и удобенъ транспортъ на болнитъ въ всиуки населени мѣста.
 20. Широка лѣчебна и санитарна помощъ за селското население.
 21. Държавна осигуровка на всиуки граждани за болестъ, инвалидность, старостъ, отгледжане дѣцата.
- ### II. Благоустройство на населенитъ мѣста.
1. Обществено и кооперативно водоснабдяване на всиуки населени мѣста съ обявяване всиуки водни източници за национална собственостъ.
 2. Обществена канализация на всиуки населени мѣста.
 3. Планиране населенитъ мѣста. Оздравяване чръвъ събаряне и строежи обществено-врѣдни жилища, сѣлица и пр.
 4. Обществени обикновени, минерални, морски и др. бани.
 5. Паркове, градини, игрища въ всиуко населено мѣсто.
 6. Постройка на жилища при спазване минимумъ санитарни изисквания.
 7. Бани въ всиуко населено мѣсто.
 8. Безплатни и евтини жилища за нуждающитъ се.
 9. Принудително оздравяване всиуки населени мѣста съ смъртностъ прѣговѣмъ отъ общата срѣдна въ страната.
 10. Забраняване заведения, жилища и работилници въ подземни помѣще-

Синдикална борба.

Успѣхи на тютюнороб. синдикатъ.

Тихо и безшумно нашитъ другари въ синдикатитъ вършатъ своята ежедневна работа за подобрене условията на труда въ отдѣлната професия. На синдикална почва, въ борбата си съ отдѣлния господаръ, работникитъ съ стрѣмни да подобри своето материално положение днесъ, да подобри и условията, при които продава своя трудъ, за да даде на себе си и семейството си възможностъ въ относително по-добъръ животъ въ рамкитъ обща на днешното общество. Чръвъ организираното по възможностъ на всиуки работници отъ дадена професия се постига оная не-съкрушима сила, която може да постигне удовлетворенето и на днешната нужда, както и реализирането на крайнитъ искания на чѣлата работническа класа. Чръвъ сплотеността си тютюноработницитъ въ Варна постигнаха важни резултати.

На 16 т. м. работницитъ, организирани въ тютюноработнически синдикатъ, въ специално събрание, съ рѣшително да прѣдвжватъ прѣвъ господаря на тютюна фабрика Августинидъ слѣнитъ капаля:

- 1) за увеличене заплатитъ имъ, както слѣдва на мѣсечаритъ съ по 50 лева, а на надничаритъ съ по 2 лева дневно. Едно увеличене — твърдѣщо нищожио прѣвъ голѣмитъ богатства, които се дворятъ въ полза на господаря отъ работническия трудъ, особно при днешната ужасна скѣпостъ, но увеличене, което ще облекчи допѣкѣвъ живота на работническото семейство.
- 2) Приемането на всиуко ново работничко въ фабриката да става чръвъ тютюноработнически синдикатъ.
- 3) Да се въведе въ фабриката 8 часовъ работенъ денъ.

На слѣдния още денъ избраната делегация отъ синдиката прѣдвжва тия искания на господаря. Не безъ мъжа отстъпки господаря на всиуки тия искания на организираниитъ си вѣсменни. Но нека знаатъ работницитъ, че тоя си успѣхъ дължатъ изключително на своята си сплотеностъ и на страха у господаритъ прѣвъ организираната си сила на прѣдетарията, който е готовъ да прибѣгне и до крайното си срѣдство, изпитано орджие, въ своитъ синдикални борби.

Това е взората придобивка, която извоюватъ работницитъ отъ тютюнопроизводството въ Варна, организираны въ свободнитъ синдикати при Обединени работнически синдикатенъ съюзъ въ България.

Нека това послужи за примѣръ на другитъ работници, които не съ организирани при насъ. Тѣ не върѣваха въ първия успѣхъ, защото не върѣваха въ своята сила, а искатъ всиуко, за да не получатъ нищо. Който е вънъ отъ работническата организация днесъ и чѣвъ работничеството въ ежедневната му борба за придобивки — е врагъ на класата си и чомога на господаря.

Тютюноработникъ.

Мухоловки

първа пратка пристигнала въ ограничено количество до кафеенъ „Балканъ“, въ вѣстничарската агенция „дружество „Курьеръ“ на едро и дребно. 4—1

ОТЗИВИ.

Лошият даскалъ добри.

Чръзъ варненската „Радик“ Борба даскалъ Добри съобщава на селяните, че социалистите у насъ учели, че дребното земледелие и занаятите пропаднали и съ нищо не можело и не тръбвало да имъ се помогне. Тъ искали да се улесни пропадането на дребните собственици, за да се увеличи по-скоро работниците.

Този даскалъ Добри е, наистина, единъ зълъ и извѣрливъ човѣкъ, щомъ каго пише такива небилайци. Защото той можеше да узнае, както всички у насъ знаят, че не социалистите, а комунистите (тѣсницитѣ), учатъ, че дребното земледелие бързо пропадне и че даже трѣбвало неговото пропадане да се улесни отъ държавата. Нѣщо повече — той можеше да узнае и това, че тъкмо по този въпросъ било прѣди 17 години тѣснитѣ се разцѣпили отъ широкитѣ социалисти. Но туй, което лошият даскалъ не знае, добритѣ селяни много хубаво знаят, и за това даватъ и все повече ще даватъ гласоветѣ си за широкитѣ социалисти, а радикалитѣ за вѣчни врѣмена ще си останатъ най-слабата партияка въ България.

Елате при насъ!

Слѣдъ като дълги години тѣсницитѣ — комунисти, псуваха и гризаха царвукитѣ на широкитѣ социалисти, удариха го напослѣтъкъ на молба Шепата тѣхни желѣзничари отъ транспортния съюзъ, хапятъ многохилядния желѣзничарски съюзъ да обрне гръбъ на своето управително дѣло и да подаде рѣка на комунистите за дружна борба за прокарване на изработената отъ съюза таблица. Въ маса повинни комунистите отправятъ умолителния зовъ: „Елате при насъ!“

Да дойдемъ бе, гълъбчета, защо да не дойдемъ. Но щомъ ви се е ревало толкова да посрѣщате гости, молимъ, попрѣчистете малко около васъ, че каквито сте се вмирисали! — Вонни, братко, вонни!

Желѣзничаръ.

Обнова

„Сопата и кола трънци“ (1717)

По поводъ истината.

Доводитѣ на демократитѣ около „Народна Сила“ (бр. 3), че текстътъ на чл. 17 отъ нашата конституция е почти букваленъ прѣводъ на чл. 8 отъ републиканската френска конституция, още повече че въ нашата конституция е казано, че сключването на договоритѣ може да прави правителството, т. е. цѣлѣятъ Министерски съветъ, сж — недостатъчно убѣдителни защото: 1) ако въ България се правятъ нововедения, само защото сжествува въ другитѣ страни, скоро не ще остане реакционна мѣрка, която да не бѣде оправдана 2) не се излиза изъ политическитѣ условия на балканскитѣ страни, чийто династии винаги

за да запазятъ своето сжествуване, сж ставали политически клиенти на тази или онази велика държава, като резултатъ отъ което, съ прокарване на чл. 17, българскитѣ русофили (националици и цайковисти), по историята, усилиха австрийското влияние чръзъ Фердинанда; 3) демократитѣ по принципъ съ гласуване проекта на Малинова отъ 14 общин. нар. събрание, дързостно нарушиха (равновѣсието на конституционнитѣ фактори, като допусаха намѣсането на чуждитѣ сили въ вътрѣшното управление на балканскитѣ държави, България и 4) защото вѣншията политика на Фердинанда, отъ династията на Хоенцолеритѣ, като династическа и авантюристична вѣншия политика, съвсѣмъ не съпада съ тази на българския народъ, българскитѣ националисти, и слѣдователно противорѣчи на самитѣ демократи.

Извиняватъ се „свѣдущитѣ и добросъвестни“ демократи, че тѣ не били измѣнили чл. 17, а само прѣдставили проекта за измѣненето му.

Чл. 17 не е изтѣрканото и ржжидасало орѣжие, защото послѣднитѣ отъ това, за демократичното развитие на България, сж дѣйствително както ги наричатъ сами „една кола трънци“ (антримелето сжщия брой), които трънци ще счулятъ окончателно властитѣ на демократитѣ — адвокати, които чейки конституцията, признаватъ че споредъ нея нацията е източника на всѣка властъ въ България, а не царствующата династия, чийто кляуза тѣ поставиха съ чл. 17 надъ волята на народа, гонейки една агресивна вѣншия политика, каквато не закѣснѣ и трънцитѣ счуиха прѣзъ септември главата пакъ на Малинова.

Гробът изкопа — самъ попадна въ него, а съ него и цѣла България!

Утрѣ ще додемъ извадки отъ рѣчта на демократа Гр. Василевъ, отъгава широкъ социалистъ.

Народното възмездие.

Вреинитѣ сждѣ въ Цариградъ е осждилъ на смъртъ членовѣтѣ на бившето младотурско правителство. Енверъ паша, Талаатъ паша и Джемалъ бей, които прѣди четирѣ години хвърлиха Турция въ всемирната война и съ своето управление донесоха разгрома и Назадната въ политическо и културно отношение Турция и дава единъ добъръ урокъ какъ единъ настрадалъ се народъ умѣе да иска бързо и радикално възмездие за прѣстѣжленията на своитѣ управници. А у насъ прѣстѣжнитѣ бивши управници се ширятъ свободно и провокиратъ цѣлъ народъ! Изборитѣ приближаватъ и либералскитѣ кугила тѣмъятъ да кандидатуратъ въ София д-ръ Радославовъ, въ Търновската колегия Петъръ Пешева и пр. Ние сме твърдо убѣдени, че върховнитѣ сждѣ у насъ — народнитѣ сждѣ, който има да се произнесе на 17 августъ, ще издаде своята политическа смъртна присжда противъ разбойнитѣ отъ бившитѣ

режими, които доведоха България до днешното плачевно положение. Ще бжде срамно наистина, ако въ парламента влѣзе макаръ само единъ радославистъ, стамболовистъ или точевистъ!

ХРОНИКА

Противъ покварата е основанъ комитетъ въ VII енория въ града, която обхваща крайнитѣ на III и IV „Кадъръ баба“, чийто население е най-чувствително засѣгнато отъ лошото влияние на тая поквара.

Комитетъ си е поставилъ за цѣль да стори всичко възможно и да употреби всички законни сръдства за прѣмахване публичия домъ изъ прѣдѣлитѣ на енорията, да се изсѣлятъ изъ енорията всички жени, които се занимаватъ съ явно или тайно проститутство, а сжщо така и всички лица, които се занимаватъ съ сводничество или способствуватъ по какъвто и да е начинъ да сжществува разврата. Съ облекчение и благодарностъ комитетътъ посрѣщна извѣстие, че общинскитѣ сѣвѣтъ е вече взелъ рѣшение да се закрие публичия домъ. Съдѣйствието на респективнитѣ власти и на трѣзвото гражданство се разчита много за постигане на гонимата цѣль.

Пороиниятъ дѣждъ. Покрай добритѣ си страни за напояване угаритѣ, пороиния дѣждъ дойде на врѣме да прѣчисти натрупанитѣ боклуци, които общинското управление е безсилно да стори. Това е добрата страна, обаче каквоя-да кажемъ за сѣрбнитѣ случаи по напълването жилищата въ физкото мѣсто при градниката въ IV ул., улица „Ботева“?

Наредилъ ли е г. кмета, щото въ случай на дѣждъ нѣкой отъ пожарничарната команда да бди съ нужнитѣ инструменти за регулиране на канала, въ който се втича водата?

Знае ли г. кмета, че отъ вчерашния пороенъ дѣждъ много семейства напсунаха жилищата си поради невъзможностъ да се живѣе отъ влага?

Г. да свѣтници, побързайте да разрѣшите жилищния въпросъ.

ЗА УРЕГУЛИРАНЕ такситѣ по хотелитѣ, ресторантитѣ и пр. е назначена комисия подъ прѣдседателството на полицейския приставъ Донева и членове — прѣдставителъ отъ Инспекцията на труда и общински агентъ.

УРЕЖДАНЕТО на желѣзничарския въпросъ, въ града ни е пристигнало отъ София гражданинъ Ив. Дуинитѣ, първомайсторъ въ Софийския арсеналъ. Слѣдъ проучване въпроса ше държи тѣзи дни сказка по борбата на желѣзничаритѣ за прокарване исканията имъ.

ИЗГУБЕНО Е НА 19 въ пощата свидетелство за зрѣлостъ отъ Варн. Мжжка Гимназия № 1049. Умолява се, който го намѣри да го прѣдстави въ редакцията сръщу прилично възнаграждение.

КОНГРЕСА на търговскитѣ камари ще се открие въ сръзда 23 т. м. прѣдпладнѣ.

ОБЯВЛЕНИЕ.

Съобщаваме на интересующитѣ се че на гара „Вълчи-Долъ“ инсталираме фабрика за изработване на: марширни керемиди, капаци, тухли и други галени издѣлия.

Имаме вече готови изпечени маршилни керемиди, капаци и тухли, които продаваме на най-износни цѣни.

При фабриката инсталираме ларачъ английска система за влѣчене на вѣдла при най-износни условия.

Молимъ интересующитѣ се да побързатъ съ порѣчитѣ си, както и посѣтятъ фабриката ни, за да се убѣдятъ въ вѣрността на горѣизложеното.

Съ почитание:
Акц. Д-во за фабриката на цигли „Напрѣдъкъ“.

II Варненски Сждебенъ Приставъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1100

За удовлетворение искътъ на Тодоръ Сждебъ отъ село Джевишлии, по изпълнителния листъ № 3172 отъ 1919 г. издаденъ отъ I Варненски Миронъ Сждия, противъ Тома Сждебъ отъ с. Влахларъ за 3000 лева и др., обявявамъ, че въ продължение на 31 день отъ последното двукратно публикуване настоящето въ мѣстния вѣстникъ съ правонадаване 5% въ 24 часа, ше продавамъ на публиченъ търгъ сѣдания длъжниковъ недвижимъ имотъ, а именно:

Нива въ землището на с. Джевишлии въ мѣстността „Чатма Кулакъ“ отъ 21 декара при сѣсѣди: Пенчо Тодоровъ, Тодоръ Сждебъ, Димитъръ Кировъ, и гора, оцѣнена за 840 лева.

Желающитѣ да купятъ имота, могатъ всѣки присѣственъ день и часъ да се явятъ въ канцеларията ми, да прѣглеждатъ книгата по продажбата и да наддаватъ.

Гр. Варна, 17 юлий 1919 год.

II Сждебенъ Приставъ: Н. Николовъ

Варненска Окр. Постоянна Комисия

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1964

Гр. Варна 19 юлий 1919 год.

На 31 юлий т. г. отъ 3 до 5 часа слѣдъ пладнѣ, въ канцеларията на Постоянната Комисия ще се произведе втори търгъ съ явна конкуренция, за отдаване на прѣдприемачъ извѣршване необходимитѣ ремонти въ зданието на комисията находяще се въ Гр. Варна. Първоначална цѣна е 4100 лв.

Искания залогъ е 5% и документи съгласно чл. 11—14 отъ закона за обществениитѣ прѣдприятия.

Поемнитѣ условия и други книжа, могатъ да се видятъ всѣки присѣственъ день въ канцеларията на комисията.

ОТЪ КОМИСИЯТА.

Революционниятъ куражъ на поплюковцитѣ.

Куражъ у поплюковци? Да, да, — революционенъ куражъ. Необозримо море отъ хора, които буквално пълнѣха голѣмия площадъ прѣдъ общинското управление и задръстваха сѣсѣдитѣ улици — навалищата наброяваше близо сто души — слушаха съ затенъ дѣжъ и съ неопикуемъ възоргъ магическата рѣчь на вджхновения комунаръ. Нищо не можеше да устои сръщу революционния поривъ на оратора. Единъ само замахъ на мощната му дѣснаца — и всички контрареволуционни сили за единъ мигъ намѣриха смъртта си въ бездната на пропастьта. И цѣлъ обладанъ отъ величнето на извѣршения подвигъ, съ искрящи отъ пламъ очи, той хвърли на ликуващия народъ крилатия зовъ на побѣдителя: „нашъ е градътъ, нашъ е свѣтътъ!“ Но като истински народенъ вождъ, врѣлъ и кипѣлъ въ борбитѣ на улицата, той отпрати думи на прѣдупрѣждение къмъ слушателитѣ,

да не заспиватъ слѣдъ спечелената славна побѣда, а да бждатъ ринаги на шрекъ. Защото — продължаваше да говори оратора — не забравяйте, другари, комунисти, че ние се сжмираме едва въ началото на борбата, че сръщу насъ ще стрѣлятъ картечници, надъ главитѣ ни ще се пукатъ дѣрапнели, подъ краката ни ще се прѣскаатъ гранати (силно безпокойство уи ниние обхвана събраието при послѣднитѣ думи). Е добръ, азъ се обръщамъ къмъ васъ, другари, всѣки да стои буденъ и правъ на поста си. Впрочемъ, ако нѣкой бжде ударенъ злѣ, иска не иска, той ще падне на земята, било за да го прѣвѣржатъ, било за да умре (ново смущение въ срѣдъ събраието). Но всички останали здрави, трѣбва да стоятъ като заковени и да слушатъ монитѣ заповѣди (вѣрнос-о-о, да живѣешъ!).

Въ тоя духъ рѣчта продължи безъ инциденти. Ненадѣвно единъ италиански камионъ съ медленъ ходъ се задалѣ на площада. Нѣколко воинци, заханали небрѣжно лули, хвърлиха разсѣяни погледи всрѣдъ навалищата. Изведнажъ, мотора отказва да работи,

единъ трѣсъкъ се разнесе, камиона заскърца и спрѣ. Воинцитѣ наскочаха, за да видятъ поврѣдата. Тогава се слухи въщо невѣроятнотъ всрѣдъ тази гѣй революционно настроенъ тѣла... „Бомба!“ — извики единъ дрезгавъ гласъ и въ мигъ всички се разбѣгаха кой-на-каждъ види, тѣпчекитѣ се, блѣскайки се единъ у други, падайки, ставайки, и пакъ падайки и ставайки. А вожда? О, бѣдни! Да би се разтвори би екочилъ чакъ въ деветия кръгъ на ада. Най-напрѣдъ той поиска да се скрие, въ клуба, но тѣй като входа бѣше задрѣстенъ отъ бѣгълци, той се върна и се отправи къмъ общината. Като не можа да си проправи пътъ и тамъ, хукна обратно къмъ клуба, слѣдъ това пакъ къмъ общината и т. н. и т. н. докато най-сетнѣ при деветия туръ падна въ несъзнание по сръдажа между клуба и общината. Тукъ двама милостивни контрареволуционери го дигнаха на рѣцъ и го отнесоха въ близката аптека за първа медицинска помощъ.

Когато мина страшната напасть и настѣпи извѣстно успокоение, комуни-

ститѣ се събраха въ клуба си, за да направятъ прѣгледъ на разстроениитѣ си редове. Но тукъ ги чакаше нова бѣда: тѣй като почти на всички гашитѣ бѣха въ положение, наложително бѣше тѣ да си разотидатъ по пометѣтъ, като си дадоха тържествена дума, че слѣдъ часъ ще се върнатъ въ клуба „прѣмѣнени“. Сега вече пристѣпиха къмъ обсъждане на създаденото положение. На една отъ дѣлна маса вождовѣтъ шушукаха, шепнеха, удряха по масала, провикваха се, псуваха, сочеха юмруци — и най-сетнѣ единъ отъ тѣхъ почна да пише...

На другия день гражданитѣ бѣха сюрпризирани съ единъ голѣмъ пламененъ позивъ противъ провокациитѣ на контра-революцията. Позивътъ свършваше съ страховития зовъ: Другари, комунисти, всички на поста си! Вчеря бѣснѣющата реакция ни нападна съ бронирани автомобили, утрѣ тя ше ни атакува съ танкове! Повече революционенъ куражъ — и крайната побѣда е наша, само наша и вицатѣ наша!

Повече куражъ, и повече гаци — надсмиваха се четитѣ.

Видовера